

Zekâtın kazası olur mu?

İsmi mahfuz okuyucumuz: “Zekâtın kazası olur mu? Mallarımızın bir vesile ile elimizden çıkması, zenginlik anında veremediğimiz zekâtlarımız yerine zekât sayılır mı? Yoksa kendi isteğimizle verdiğimiz mallar mı zekât olur? Vakti girmiş ibadeti ihmal edersek tokat yer miyiz?”

VERİLMEYEN ZEKÂT KANSER HÜCRESİ GİBİDİR

Zekât, mal ile yapılan bir ibadettir.

Vakti gelmiş zekât verilmediğinde, bir kanserli hücre gibi, zimmeti kişinin üzerinde kalır. Ne zaman verse bu ibadeti eda etmiş, kendi malını kanserli hücreden temizlemiş olur.

Eğer vermez ise, vermediği sürece bu kanser hücresi büyür ve temiz malı da götürür.

Kişinin zenginliği devam etmez mi?

Edebilir. Fakat zekâtını vermediği sürece, bu yükümlülüğü üzerinde taşımaya devam eder.

Bu süreç tehlikelidir.

Zekâtı geciktirmek risktir, sırtı kalınların işidir. Her türlü musîbete dâvetiye çıkarmaktır.

Verilen zekât ve sadaka nasıl belâları def ediyorsa, verilmeyen zekât da aynen öyle belâları celb ediyor.

Önce para bereketsizleşiyor. Çok para iş yapamaz hale geliyor.

Sonra giderek malı ve hatta canı götüren bir musîbete dönüşebiliyor.

ZEKÂT İHMALE GELMEZ

Bedüzzaman Hazretleri Rüyada Bir Hitabe’de Müslümanların Birinci Dünya Harbinde uğradıkları mağlûbiyetlerin ve içine düşürüldükleri başarısız savaş musîbetinin “görünmeyen” sebeplerini ve “kaderin” bu musîbete neden fetvâ verdiğini, daha önce Hazret-i Hızır’da da (as) görülen ve Peygamber Efendimiz’in (asm) ümmetine açtığı yollardan birisi olan “ledün ilmi” anahtarıyla çözümler. Ona

göre, bu musîbet, üç mühim Allah emrine karşı ihmalimizden ileri gelmiştir. İhmal ettiğimiz bu emirler namaz, oruç ve zekâtıdır.

Orada Bediüzzaman zekâtın ihmalî ile ilgili diyor ki: Rabbimiz, ihsan ettiği maldan, ondan veya kırktan birisini zekât olarak istedi. Biz cimrilik ettik, nefsimize zulmettik ve zekâtı vermedik. Cenâb-ı Hak ise mecburî mal zayıyatı vermek suretiyle bizden birikmiş zekâtı toptan aldı. Milletçe açlıklara, yokluklara ve yoksulluklara ondan sürüklendik.¹

Söz konusu hitabeden anlıyoruz ki, namaz, oruç, zekât ve hacdaki ihmallerimiz bize hep tokat getirmiştir. Bu tokatlar kimi zaman günahlarımıza kefaret olmuş, kimi zaman da günahlarımızı arttırıcı sonuçlar doğurmuştur. Cenâb-ı Hak, dünyevî musîbetlerle ehl-i imanı terbiye eder, ibadetlerdeki “ihmal” günahını kefaret ve bedellerle ödetir.

KEFARET BELÂ, ASLINDA AHİRET HESABINA İYİDİR

Allah’ın geçici dünyevî cezalar ile ebedî âhiret kaybını önlemesi, ceza ne kadar şiddetli olursa olsun, şüphesiz ebediyet lehine Allah’ın şefkatini ve merhametini gösterir.

Vaktinde zekâtını ödemediğimiz kazançlarımıza karşılık gelecek biçimde malî kayıp içine girmiş olursak bir gün, bu kaybın borcumuz olan zekâta mahsuben verildiğini düşünebiliriz. Böylece, hâdiseyi doğru okumuş oluruz.

Fakat bu kayıp, zekât borcumuza muafiyet getirir mi? Hayır, getirmez.

Esas olan, bilerek ve elimizle vermektir. Sorumluluk bundadır, sevap da bundadır.

Zekât ibadetinin sevabına, feyzine, faziletine, bereketine, esenliğine, huzuruna ve hayrına, ancak elimizle ve isteğimizle vererek ulaşabiliriz.

Malî kayıplarımız sadaka hesabına geçer; o ayrı bir durumdur.

Bu durumda; zekât borcumuzun bakiyesi varsa, başımızdan malî bir kayıp geçmiş olsun olmasın, eğer Allah yeniden malî güç ve imkân lütfederse, geçmiş zekâtlarımızı hesaplayarak hak sahiplerine ulaştırmamız bizim için mutlak hayra, sevaba ve günahlarımızın bağışlanmasına inşaallah vesile olur. Daha önce yaşadığımız malî kaybın da, “sadaka” hükmüne geçmesi--inşaallah--böylece mümkün olur. Böyle bir toplu ödemeyi gerçekleştirmeye güç yetiremez isek; hiç olmazsa bundan böyle zekât ibadetini yerine getirme çabasında olmalıyız. Eski borç için de, imkânımız ölçüsünde bir şeyler vermeye gayret ederek, Cenâb-ı Hakk’ın affını umabiliriz.

Unutmayalım ki, mü’minin niyeti amelinden hayırlıdır.

Dipnot:

1- Dîvân-ı Harb-i Örfî ve Sünûhât, s. 116.